

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא קמא דף עב.

גנב שגנב חולין ושחטם בעזרה, האם חייב ארבע וחמשה?

למ"ד ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף	למ"ד אינה לשחיטה אלא לבסוף	
פטור ¹	חייב ד' וה'	לרב חביבי מחוזנאה
חייב ד' וה' ²	חייב ד' וה'	רב הונא בריה דרבא

בבא קמא דף עב:

מאימתי עד זומם נפסל?

לעדות ממון	לעדות ³	
	למפרע משעת עדותו שהעיד שקר ⁴	לאביי
מכאן ולהבא - משהוזם	ללישנא קמא: מכאן ולהבא - משהוזם ⁵ לא"ד: למפרע משעת עדותו שהעיד שקר ⁶	לרבא

¹ פ"י, דאם שוחט חולין בעזרה, כיון ששחט בה פורתא אסרה, וממילא מה ששוחט בהמשך לא של הבעלים הוא טובח ופטור.

² ומתרץ דמה שהוא חייב ד' וה' זה על ההוא פורתא - שטבח בתחילה. אולם ענה לו רב אשי לא תידחי, וטבחו כולו בעיני וליכא. אלא כגון ששחט מקצת סימנין בחוץ וגמרון בפנים.

³ דהיינו כל עדות חוץ מעדות ממון, כגון לאסור אשה לבעלה או גיטין וקידושין ועדות החודש.

⁴ טעם אביי, שמשעה שהוא מעיד שקר הוא רשע והתורה אמרה "אל תשר רשע עד" - וממילא הוא פסול לכל עדויות שבתורה.

⁵ הל"ק ס"ל דטעמו של רבא דעד זומם הוא חידוש, דהרי יש כאן תרי ותרי - ומאי חזית שאתה מאמין לאחרונים תאמין לראשונים, אלא שחידשה תורה לפסול את הראשונים, וא"כ אין לך בו אלא משעת חידושו ואילך. ולטעם זה אין חילוק בין העדויות ובכל עדות נפסל רק מכאן ולהבא.

⁶ ס"ל שגם רבא מודה לאביי שעד זומם למפרע הוא נפסל, ורק עדות ממון שאני כדי שלא להפסיד את הלקוחות שהחתימו אותו על איזה שטר מכירה בינתים, לכן לא פסלו אותו אלא מכאן ולהבא. וכתבו התוס' (לקמן דף עג. בד"ה אי נמי, בסופו), דעל מה שמקשה הגמ' לקמן "מאי בינייהו" הייתה יכולה לתרץ בקל שנפ"מ לענין עדות ממון וכמבואר כאן. אלא שהגמ' לקמן דוחקת למצוא נפ"מ בעדות ממון עצמה.